

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa, dnia 8 grudnia 2017 r.

RM-10-166-17

Pan Marek KUCHCIŃSKI
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia zwalczania chorób zakaźnych zwierząt.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia zwalczania chorób zakaźnych zwierząt¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 660) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Straż Graniczna może zlecać innym podmiotom budowę, instalację, usunięcie, a także obsługę techniczną obejmującą naprawę, remont i wymianę urządzeń, o których mowa w ust. 1.”;

2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Na gruntach położonych w pasie drogi granicznej można wykonywać urządzenia lub budowle służące zapobieganiu lub zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

2. Ze względów technicznych dopuszcza się wykonywanie urządzeń lub budowli, o których mowa w ust. 1, także poza pasem drogi granicznej.

3. Za utrzymanie urządzeń lub budowli, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym ich obsługę techniczną obejmującą naprawę, remont i wymianę, odpowiada wojewoda.

4. Wojewoda może zlecać innym podmiotom utrzymanie urządzeń lub budowli, o których mowa w ust. 1, w tym ich obsługę techniczną obejmującą naprawę, remont i wymianę.

5. Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, może ograniczyć, w drodze decyzji, sposób korzystania z nieruchomości, o której mowa w ust. 1 i 2, przez udzielenie zezwolenia na wykonanie urządzeń lub budowli służących zapobieganiu lub zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, jeżeli właściciel nieruchomości nie wyraża na to zgody. Przepisy art. 124 ust. 1a–8 ustawy z dnia

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, ustawę z dnia 9 czerwca 1997 r. – Prawo łowieckie, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej i ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147, z późn. zm.²⁾) stosuje się.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 9 czerwca 1997 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1295) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odstrzały redukcyjne zwierząt łownych w parkach narodowych i rezerwach przyrody, o których mowa w przepisach o ochronie przyrody, odbywają się na zasadach określonych w ustawie oraz zgodnie z obowiązującymi okresami polowań, warunkami wykonywania polowań i zasadami selekcji populacyjnej i osobniczej zwierząt łownych, o których mowa w art. 34 pkt 4.”,

b) po ust. 3e dodaje się ust. 3f–3i w brzmieniu:

„3f. Zmianę rocznego planu łowieckiego dopuszcza się w przypadku:

- 1) klęski żywiołowej;
- 2) istotnej zmiany liczebności zwierzyny w obwodzie łowieckim;
- 3) zmiany granic obwodu łowieckiego;
- 4) zmiany dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego;
- 5) większej niż przewidywana w tym planie wielkości szkód wyrządzonych w uprawach i płodach rolnych przez dziki, łosie, jelenie, danielle i sarny;
- 6) wprowadzenia zmiany na liście gatunków zwierzyny lub określenia okresu polowań na gatunek zwierzyny objęty dotychczas całoroczną ochroną;
- 7) podejrzenia wystąpienia albo wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2017 r. poz. 1855).

3g. Zmianę wieloletniego łowieckiego planu hodowlanego dopuszcza się w przypadku:

- 1) klęski żywiołowej;
- 2) zmiany granic rejonu hodowlanego lub obwodu łowieckiego wchodzącego w skład tego rejonu;
- 3) istotnej zmiany liczebności zwierząt łownych w rejonie hodowlanym;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2260 oraz z 2017 r. poz. 624, 820, 1509, 1529, 1556 i 1595.

- 4) istotnej zmiany charakteru użytkowania gruntów;
- 5) wprowadzenia zmiany na liście gatunków zwierząt łownych lub określenia okresu polowań na gatunek zwierzęcia łownego objęty dotychczas całoroczną ochroną;
- 6) podejrzenia wystąpienia albo wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

3h. Zmiana rocznego planu łowieckiego i wieloletniego łowieckiego planu hodowlanego w przypadku, o którym mowa odpowiednio w ust. 3f pkt 7 i ust. 3g pkt 6, wymaga zasięgnięcia opinii właściwego powiatowego lekarza weterynarii.

3i. Do zmiany rocznego planu łowieckiego przepisy ust. 3a–3d stosuje się odpowiednio.

3j. Do zmiany wieloletnich łowieckich planów hodowlanych przepis ust. 3e stosuje się odpowiednio.”;

- 2) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dzierżawcy i zarządcy obwodów łowieckich, wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast) i nadleśniczowie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe współdziałają ze sobą oraz z właścicielami, posiadaczami i zarządcami gruntów w sprawach związanych ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, oraz z zagospodarowaniem obwodów łowieckich, w szczególności w zakresie ochrony i hodowli zwierzyny.”;

- 3) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Dzierżawcy i zarządcy obwodów łowieckich mogą dokarmiać zwierzynę, po uzgodnieniu miejsca wykładania karmy z właścicielem, posiadaczem lub zarządcą gruntu, jeżeli działanie to nie stwarza zagrożenia epizootycznego.”;

- 4) w art. 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obwody łowieckie wydzierżawia się na czas nie krótszy niż 10 lat.”;

5) w art. 29a po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Wyzierzawiający może wypowiedzieć umowę dzierżawy bez zachowania terminów wypowiedzenia:

- 1) po zasięgnięciu opinii Polskiego Związku Łowieckiego albo na wniosek Polskiego Związku Łowieckiego – w przypadku nieusprawiedliwionego niezrealizowania przez dzierżawcę obwodu łowieckiego rocznego planu łowieckiego na poziomie co najmniej 80% określonej w tym planie minimalnej liczby zwierzyny grubej do pozyskania, w każdym z trzech następujących po sobie łowieckich lat gospodarczych;
- 2) na wniosek Polskiego Związku Łowieckiego – w przypadku negatywnej oceny prowadzenia gospodarki łowieckiej przez dzierżawcę obwodu łowieckiego, wynikającej z postępowania kontrolnego przeprowadzonego przez Polski Związek Łowiecki na podstawie statutu.

2b. Brak przedstawienia przez Polski Związek Łowiecki opinii, o której mowa w ust. 2a pkt 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia o opinię uznaje się za wyrażenie pozytywnej opinii.

2c. W przypadku gdy dzierżawcą obwodu łowieckiego jest Polski Związek Łowiecki, wymogu zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 2a pkt 1, nie stosuje się.”;

6) w art. 45 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku szczególnego zagrożenia w prawidłowym funkcjonowaniu obiektów produkcyjnych i użyteczności publicznej przez zwierzynę, starosta, w porozumieniu z Polskim Związkiem Łowieckim, może wydać decyzję o odłowie, odłowie wraz z uśmierceniem lub odstrzale redukcyjnym zwierzyny.”;

7) w art. 51 w ust. 1 w pkt 7 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) umyślnie utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie polowania”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624, 820, 1509, 1529, 1566 i 1595) w art. 6 po pkt 9c dodaje się pkt 9d w brzmieniu:

„9d) wykonywanie urządzeń lub budowli służących zapobieganiu lub zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1077, 1948 i 1961) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 uchyla się ust. 5;
- 2) w art. 14:
 - a) w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) tworzy co najmniej dwa zespoły do spraw dochodzeń epizootycznych.”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:
 - „1a. Członkami zespołów, o których mowa w ust. 1 pkt 8, są wyznaczeni pracownicy Inspekcji.
 - 1b. Wyznaczenie pracownika Inspekcji do zespołów, o których mowa w ust. 1 pkt 8, jest możliwe po uzyskaniu jego pisemnej zgody.
 - 1c. Osoby będące członkami zespołów, o których mowa w ust. 1 pkt 8, mogą być kierowane do wykonywania czynności na obszarze właściwości wojewódzkiego lekarza weterynarii, a także za zgodą Głównego Lekarza Weterynarii, w innym województwie, na okres nie dłuższy niż 2 miesiące.
 - 1d. Do osób będących członkami zespołów, o których mowa w ust. 1 pkt 8, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1, 1a, 1b, 1c, 3, 4 i 6.
 - 1e. Koszty działań zespołów, o których mowa w ust. 1 pkt 8, są pokrywane ze środków budżetu państwa przeznaczonych na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt będących w dyspozycji wojewody, na obszarze właściwości którego są prowadzone działania zespołów.”;
- 3) w art. 16:
 - a) w ust. 1 w pkt 1 w lit. l średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. m w brzmieniu:
„m) prowadzenia kontroli urzędowych w ramach zwalczania chorób zakaźnych zwierząt;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji, może wyznaczyć na czas określony do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lekarzy weterynarii niebędących pracownikami kierowanego przez niego powiatowego inspektoratu weterynarii, jeżeli:

- 1) uzyska zgodę kierownika jednostki organizacyjnej Inspekcji, w którym wyznaczana osoba jest zatrudniona;
- 2) uzyska zgodę właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii, w przypadku powiatowego lekarza weterynarii i jego zastępcy;
- 3) czynności te nie będą wykonywane w czasie pracy w Inspekcji i nie będą przekraczać 60 godzin w miesiącu.

1b. Przepisu ust. 1a nie stosuje się do wojewódzkiego lekarza weterynarii, jego zastępcy oraz lekarzy weterynarii będących pracownikami Głównego Inspektoratu Weterynarii.

1c. Przepisy ust. 2, 3, 4, 5 i 5a stosuje się odpowiednio.”;

4) tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy karne”;

5) w art. 37:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kto, będąc obowiązany do wykonania nakazu określonego w art. 18 ust. 1, nie wykonuje tego nakazu, podlega karze grzywny.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 i 1a następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2017 r. poz. 1855) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 45 w ust. 1:

a) po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) czasowo zakazać dokarmiania zwierząt łownych;”,

- b) pkt 8b otrzymuje brzmienie:
„8b) nakazać zagospodarowanie w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub ubocznych produktów pochodzących od tych zwierząt;”
- c) po pkt 8f dodaje się pkt 8g–8j w brzmieniu:
 - „8g) nakazać odłów zwierząt łownych wraz z określeniem sposobu jego przeprowadzenia oraz postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenie;
 - 8h) nakazać podmiotom prowadzącym odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt określony sposób postępowania z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami;
 - 8i) nakazać poszukiwanie padłych zwierząt;
 - 8j) nakazać podmiotom zajmującym się transportem zwierząt lub zwłok zwierzęcych ich transport do wskazanych miejsc;”
- 2) w art. 46 w ust. 3:
 - a) w pkt 3a wyraz „zakazać” zastępuje się wyrazem „zakazuje”;
 - b) po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:
„3b) czasowo zakazuje dokarmiania zwierząt łownych, lub”;
 - c) pkt 8c otrzymuje brzmienie:
„8c) nakazuje zagospodarowanie w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub ubocznych produktów pochodzących od tych zwierząt, lub”;
 - d) w pkt 8d i 8g wyraz „nakazać” zastępuje się wyrazem „nakazuje”;
 - e) po pkt 8g dodaje się pkt 8h–8k w brzmieniu:
 - „8h) nakazuje odłów zwierząt łownych wraz z określeniem sposobu jego przeprowadzenia oraz postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenie, lub
 - 8i) nakazuje podmiotom prowadzącym odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt określony sposób postępowania z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami, lub
 - 8j) nakazuje poszukiwanie padłych zwierząt, lub
 - 8k) nakazuje podmiotom zajmującym się transportem zwierząt lub zwłok zwierzęcych ich transport do wskazanych miejsc, lub”;

3) w art. 47a w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) myśliwemu wykonującemu odstrzał sanitarny zwierząt – w wysokości 80% ryczału;

2) dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, na obszarze którego dokonano odstrzału sanitarnego zwierząt, albo Polskiemu Związkowi Łowieckiemu w przypadkach, o których mowa w ust. 1 – w wysokości 20% kwoty ryczału.”;

4) po art. 47b dodaje się art. 47c w brzmieniu:

„Art. 47c. 1. Osobie uprawnionej do wykonywania polowania wykonującej odstrzał sanitarny zwierząt wprowadzony w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 8, art. 46 ust. 3 pkt 8 i art. 47 ust. 1, przysługuje zwolnienie od pracy lub wykonywania zajęć służbowych w dniu, w którym wykonuje ten odstrzał.

2. Pracownik, żołnierz lub funkcjonariusz będący osobą, o której mowa w ust. 1, uprzedza odpowiednio pracodawcę lub przełożonego o przyczynie i przewidywanym okresie nieobecności w pracy lub niewykonywania zajęć służbowych z powodu wykonywania odstrzału sanitarnego zwierząt i uzgadnia termin tej nieobecności z pracodawcą lub przełożonym.

3. Dowodem usprawiedliwiającym nieobecność w pracy lub niewykonywanie zajęć służbowych, o których mowa w ust. 2, jest pisemne oświadczenie podmiotu, któremu nakazano prowadzenie odstrzału sanitarnego zwierząt, potwierdzające udział danego pracownika, żołnierza lub funkcjonariusza będącego osobą, o której mowa w ust. 1, w odstrzale sanitarnym zwierząt w danym dniu.

4. Pracodawca lub przełożony jest obowiązany zwolnić od pracy lub wykonywania zajęć służbowych pracownika, żołnierza lub funkcjonariusza w terminie uzgodnionym z pracownikiem, żołnierzem lub funkcjonariuszem. Łączny wymiar zwolnień z wykonywania od pracy lub wykonywania zajęć służbowych z tego tytułu nie może przekroczyć 6 dni w danym roku kalendarzowym.

5. Za czas zwolnienia od pracy lub wykonywania zajęć służbowych, o którym mowa w ust. 4, pracownik, żołnierz lub funkcjonariusz będący osobą, o której mowa w ust. 1, zachowuje prawo do wynagrodzenia lub uposażenia ustalonego na zasadach dotyczących ustalania wynagrodzenia lub uposażenia przysługujących za urlop wypoczynkowy.”;

5) w art. 48b po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Powiatowy lekarz weterynarii może uchylić zakaz utrzymywania w gospodarstwie zwierząt określonych gatunków przed zniesieniem nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1, art. 46 ust. 3, art. 47 ust. 1 i 2, art. 48 ust. 2 i 3 oraz art. 48a ust. 3, lecz nie wcześniej niż przed upływem roku od dnia jego wydania, jeżeli kontrola weterynaryjna przeprowadzona na wniosek posiadacza zwierząt wykaże, że w gospodarstwie jest zapewnione spełnianie wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1, art. 46 ust. 3, art. 47 ust. 1 i 2, art. 48 ust. 2 i 3 oraz art. 48a ust. 3.”;

6) w art. 78 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń wydanych w celu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub zapobiegania takiej chorobie, wymienionych w art. 44 ust. 1 pkt 3, 6, 9, 12 i 17, ust. 1a pkt 2 i pkt 6 lit. c, art. 45 ust. 1 pkt 2, 3, 4 i 11 oraz art. 46 ust. 3 pkt 2, 3, 4 i 10.”;

7) w art. 85aa w ust. 1:

a) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) art. 44 ust. 1 pkt 14, art. 45 ust. 1 pkt 8j i art. 46 ust. 3 pkt 8k, będąc podmiotem zajmującym się transportem zwierząt lub zwłok zwierzęcych, nie transportuje ich do wskazanych miejsc, podlega karze pieniężnej w wysokości od dwukrotności do czterokrotności,”

b) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) art. 45 ust. 1 pkt 3b i art. 46 ust. 3 pkt 3b, dokarmia zwierzęta łowne, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,1 do dwukrotności,”

c) w pkt 20 po wyrazie „łownych” dodaje się wyrazy „lub upolowanych”

d) po pkt 22a dodaje się pkt 22b–22d w brzmieniu:

„22b) art. 45 ust. 1 pkt 8g i art. 46 ust. 3 pkt 8h, nie odławia zwierząt łownych, podlega karze pieniężnej w wysokości od jednokrotności do trzykrotności,

22c) art. 45 ust. 1 pkt 8h i art. 46 ust. 3 pkt 8c, będąc podmiotem prowadzącym odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt, nie postępuje w określony sposób z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami, podlega karze pieniężnej w wysokości od jednokrotności do trzykrotności,

22d) art. 45 ust. 1 pkt 8i i art. 46 ust. 3 pkt 8j, nie poszukuje padłych zwierząt, podlega karze pieniężnej w wysokości od jednokrotności do trzykrotności.”

Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 45 ust. 1, art. 46 ust. 3, art. 47 ust. 1, art. 48a ust. 3 oraz art. 61 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 zachowują moc i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

Art. 7. W 2018 r. łączny wymiar zwolnień, o którym mowa w art. 47c ust. 4 ustawy zmienianej w art. 5, nie może przekroczyć 6 dni kalendarzowych.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Głównym celem ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia zwalczania chorób zakaźnych zwierząt jest usprawnienie działań prowadzonych w ramach likwidowania oraz zapobiegania chorobom zakaźnym zwierząt.

W związku z powyższymi zmianami legislacyjnymi wymagają następujące ustawy:

- 1) ustawa z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 660),
- 2) ustawa z dnia 9 czerwca 1997 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1259),
- 3) ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624, 820, 1509, 1529, 1566 i 1595),
- 4) ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1077, 1948 i 1961),
- 5) ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2017 r. poz. 1855).

Bezpośrednim powodem podjęcia prac legislacyjnych jest potrzeba uszczegółowienia przepisów prawnych obowiązujących w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt oraz wskazania dodatkowych działań niezbędnych do skutecznego zwalczania chorób zakaźnych zwierząt i zapobiegania rozprzestrzenianiu się takich chorób, a także doprecyzowania adresatów, którzy będą zobowiązani do podjęcia tych działań.

Zaproponowane w ustawie zmiany mają na celu uniknięcie w przyszłości problemów, jakie obecnie napotyka Inspekcja Weterynaryjna (IW) w trakcie zwalczania afrykańskiego pomoru świń.

Zmiana w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej ma na celu umożliwienie wykonywania na gruntach położonych w pasie drogi granicznej urządzeń lub budowli służących zapobieganiu lub zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Za utrzymanie takich urządzeń lub budowli, w tym ich obsługę techniczną obejmującą naprawę, remont i wymianę, będzie odpowiadać wojewoda. Wojewoda będzie mógł zlecić innym podmiotom utrzymanie tych urządzeń lub budowli, w tym ich obsługę techniczną obejmującą naprawę, remont i wymianę. Dopuszczono także ze względów technicznych budowanie takich urządzeń lub budowli poza pasem drogi granicznej.

Właścicielowi nieruchomości za szkody wyrządzone przy wykonywaniu budowli lub urządzeń służących zapobieganiu lub zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz utrzymaniu tych budowli lub urządzeń, w tym przy ich obsłudze technicznej obejmującej naprawę, remont i wymianę, przysługuje odszkodowanie według zasad prawa cywilnego, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Zmiana ustawy z dnia 9 czerwca 1997 r. – Prawo łowieckie (art. 8, art. 11, art. 13, art. 45 i art. 51 ustawy)

Uregulowanie kwestii wykonywania polowania w parkach narodowych oraz rezerwach przyrody usprawni oraz ujednotoci zasady wykonywania odstrzału redukcyjnego na terenie obszarów objętych ochroną, w oparciu o art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, z późn. zm.). Obecnie, w związku z realizacją rekomendacji Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego na terenie wszystkich parków narodowych wykonywany jest odstrzał dzików, który ma doprowadzić do zagęszczenia dzika na poziomie do 0,1 osobnika/km² na terenie kraju na wschód od Wisły, a w pozostałej części kraju do poziomu 0,5 osobnika/km². Wykonanie powyższej rekomendacji wymaga jednolitych i spójnych przepisów dotyczących zasad wykonywania odstrzału redukcyjnego na terenie obszarów chronionych, jakimi są parki narodowe oraz rezerwy przyrody, szczególnie w zakresie bezpieczeństwa. Zmiana art. 8 ust. 2 wprowadza zasady, metody i warunki wykonywania odstrzału w celu ujednoczenia przepisów oraz wprowadza warunki bezpieczeństwa.

Z uwagi na szereg przepisów, wynikających z ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, nakazujących realizację zadań polegających na zwalczaniu lub przeciwdziałaniu wystąpienia chorób zakaźnych zwierząt dzikich, brak jest w ustawie z dnia 9 czerwca 2017 r. – Prawo łowieckie, przesłanki określającej zasady współpracy pomiędzy podmiotami w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. Tym samym zmienia się relacja w zakresie współpracy między dzierżawcami i zarządcami obwodów łowieckich, a także nadleśniczymi Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Lasy Państwowe (PGL LP) i administracją samorządową (wójtowie, burmistrzowie i prezydenci miast).

Zmiana w art. 11 ust. 3 skutkować będzie powstaniem normy prawnej, która nakłada obowiązek współpracy organów samorządowych z dzierżawcami obwodów łowieckich,

w zakresie zwalczania afrykańskiego pomoru świń (ASF). Taki sam obowiązek nałożony zostaje na nadleśniczych PGL LP. Obecnie prowadzenie akcji polegających na poszukiwaniu martwych dzików przez nadleśnictwa oraz dzierżawców obwodów łowieckich nie posiada żadnej podstawy prawnej i jest prowadzone na zasadach dobrej woli. Przyjęcie regulacji wprowadzi normę prawną w tym zakresie oraz zaangażuje samorządy do współpracy z dzierżawcami oraz zarządcami obwodów łowieckich w zakresie zwalczania afrykańskiego pomoru świń.

Na dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich w obecnej ustawie został nałożony również obowiązek dokarmiania zwierzyny, w szczególności wtedy, gdy w istotny sposób może to wpłynąć na zmniejszenie szkód wyrządzanych przez zwierzynę w uprawach i płodach rolnych oraz w gospodarce leśnej.

Projektowany przepis art. 13 ustawy określa, że dzierżawcy i zarządcy obwodów łowieckich są uprawnieni do naruszania prawa do korzystania z nieruchomości w celu realizacji obowiązku wyznaczonego przez normę wyrażoną w art. 13 Prawa łowieckiego, jednak dopiero po uzgodnieniu miejsca wykładania karmy z właścicielem, posiadaczem lub zarządcą gruntu. Jednocześnie dokarmianie przestaje być obligatoryjne, jak dotychczas, a przyjmie formę fakultatywną. Będzie zatem stosowane w zależności od potrzeb w celu zapewnienia bytu zwierzynie w trudnych warunkach atmosferycznych, ciężkich zim lub w celu ograniczenia szkód w uprawach i płodach rolnych, w związku z zatrzymaniem zwierzyny w lesie, ale jedynie wtedy, gdy działanie to nie stwarza zagrożenia epizootycznego. Obecnie, na terenie strefy występowania afrykańskiego pomoru świń, wprowadzono zakaz dokarmiania dzików, który jest sprzeczny z art. 13 ustawy – Prawo łowieckie. Przyjęcie powyższej regulacji zniesie obowiązek dokarmiania zwierzyny, w tym dzików, oraz wprowadzi jasne przesłanki do powyższego działania, polegające na przeciwdziałaniu wystąpieniu chorób zakaźnych zwierząt.

Wprowadzenie instrumentów, które wiążą się z najbardziej surową sankcją dla dzierżawcy obwodu łowieckiego, tj. utratą obwodu łowieckiego stanowi najlepszy element motywujący do realizacji zadań państwa w zakresie zwalczania ASF. Rozwiązanie to daje także wprost instrument pozwalający Polskiemu Związkowi Łowieckiemu (PZŁ) wyciągać konsekwencje w stosunku do kół łowieckich niedostosowujących się do wytycznych państwa, za które odpowiada Zarząd Główny

Polskiego Związku Łowieckiego. Rozwiązanie to ułatwi PZŁ realizację powierzonych mu zadań w zakresie zwalczania ASF poprzez wpływ na podstawowe ogniwo Zrzeszenia, czyli koła łowieckie. Dotychczas PZŁ mógł jedynie wprowadzać określone wytyczne na zasadzie zaleceń, co zdecydowanie osłabiało skuteczność walki z chorobą. Wprowadzenie możliwości wypowiedzenia umowy dzierżawy obwodu łowieckiego albo – odpowiednio – uchylecia decyzji wyłączającej obwód łowiecki z wydzierżawienia i przekazującej go w zarząd w przypadku niewykonywania przez dzierżawców albo zarządców planów łowieckich jest rozwiązaniem niezbędnym dla podniesienia skuteczności walki z ASF.

Proponowane rozwiązanie w art. 29a ust. 2a, zgodnie z którym wydzierżawiający obwód łowiecki będzie mógł wypowiedzieć umowę dzierżawy ze skutkiem natychmiastowym w przypadkach wymienionych w art. 29a ust. 2a, umożliwi wydzierżawiającemu rozwiązanie dzierżawy w przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania gospodarki łowieckiej albo niewłaściwego realizowania obowiązków dzierżawcy, wynikających z wytycznych nałożonych przez organy PZŁ. Jednocześnie obiektywny charakter przesłanek oraz wymóg uzyskania opinii PZŁ albo wniosku PZŁ w sposób wystarczający zabezpieczają dzierżawców przed nieuzasadnionym rozwiązaniem umowy dzierżawy.

Równocześnie, w świetle wskazanych powyżej nowych rozwiązań mających na celu zapewnienie prawidłowego prowadzenia gospodarki łowieckiej przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich, zasadne jest zrezygnowanie z przyznawania dotychczasowemu dzierżawcy prawa pierwszeństwa w zawarciu umowy dzierżawy na kolejny okres (art. 29 ust. 2). Realizacja tego prawa pozbawia bowiem wydzierżawiającego możliwości skutecznego egzekwowania obowiązków ciążących na dzierżawcach, w zakresie prowadzenia działań mających na celu zwalczanie ASF.

Obecne regulacje prawne zawarte w art. 45 ust. 3 pozwalają staroście w porozumieniu z Polskim Związkiem Łowieckim, w przypadku szczególnego zagrożenia w prawidłowym funkcjonowaniu obiektów produkcyjnych i użyteczności publicznej, wydać zgodę jedynie na odłów lub odstrzał zwierzyny. Głównie przepis ten stosowany jest do redukcji populacji dzików w terenach miejskich. Brak jest przepisów, które z uwagi na znaczną liczbę dzików na obszarach wyłączonych z gospodarki łowieckiej (miast), wprowadzą możliwości odłowu i uśmiercania dzików po odłowieniu. Obecnie

nie ma możliwości, z uwagi na realne ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń, wprowadzania do środowiska dzików odłowionych z terenów miejskich, tym samym ograniczone jest prowadzenie akcji redukcyjnych na powyższych obszarach. Jednocześnie nie w każdym terenie istnieje możliwość użycia broni palnej do odstrzału dzików. Przyjęcie powyższej regulacji wprowadzi normę, która umożliwi wykonywanie działań polegających na redukcji dzików w terenach miejskich bez użycia broni palnej, a także zapewni bezpieczeństwo publiczne.

Wykonywanie polowań jest działalnością legalną, ściśle określoną przepisami prawa, mającą na celu redukcję liczebności zwierząt łownych w celu m.in. ograniczania występowania chorób zakaźnych zwierząt – afrykański pomór świń, ograniczania szkód wyrządzanych przez nie w gospodarce rolnej i leśnej. Celowe utrudnianie i uniemożliwianie powyższej działalności z powodów choćby ideologicznych może prowadzić do niewykonania przyjętej przez Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego rekomendacji w zakresie ograniczenia liczebności populacji dzika oraz wzrostu liczebności populacji zwierzyny. W konsekwencji może to skutkować migracją na nowe tereny w poszukiwaniu pokarmu i miejsc rozrodu, a także zwiększeniem rozmiaru szkód łowieckich i przenoszeniem chorób zakaźnych zwierząt. Jednocześnie już sam fakt przebywania osób postronnych na obszarze wykonywania polowania rodzi niebezpieczeństwo dla tych osób. W celu ograniczenia tego typu działań wprowadzono powyższą regulację.

W latach 2016–2017 miało miejsce kilkadziesiąt akcji osób, których celem było uniemożliwienie wykonywania polowania. Osoby te przyczyniają się do ograniczenia odstrzału zwierzyny oraz uniemożliwiają wykonanie rekomendacji Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego, a także bardzo często wprowadzają zagrożenie bezpieczeństwa osób biorących udział w polowaniu. Obecnie brak podstawy prawnej nie daje możliwości interwencji służb porządkowych takich jak Policja czy Straż leśna.

Zmiana ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami ma na celu rozszerzenie katalogu celów publicznych o wykonywanie urzędzeń lub budowli służących zapobieganiu lub zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Zmiany ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej:

– **(art. 12 ustawy)** Uchylenie art. 12 ust. 5 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej (IW) umożliwi organom IW pokrywanie wszystkich celowych wydatków związanych ze

zwalczaniem danej choroby, a nie tylko tych wymienionych w katalogu określonym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Jest to szczególnie istotne z uwagi na fakt, że przepisy materialne regulujące sposób zwalczania poszczególnych chorób ulegają częstym zmianom, co niekiedy powinno się wiązać z nowelizacją również rozporządzenia wydawanego na podstawie przedmiotowego upoważnienia. Brak rozporządzenia w tym zakresie nie ograniczy obowiązku wydatkowania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej środków, o których mowa w art. 12 ust. 3 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej w sposób celowy i gospodarny.

– **(art. 14 ustawy)** Proponuje się w ust. 1 dodać pkt 8 oraz po ust. 1 proponuje się dodać ust. 1a–1e.

Doświadczenia dotyczące zwalczania ASF oraz wysoce zjadliwej grypy ptaków wskazują, że podczas akcji zwalczania ognisk u zwierząt gospodarskich kluczowym elementem jest ustalenie źródła choroby. W przypadku dotychczasowej praktyki czynności związane z prowadzeniem tzw. dochodzenia epizootycznego musiał przeprowadzać wyłącznie powiatowy lekarz weterynarii, który jednocześnie miał za zadanie jak najszybciej wykonać działania mające na celu wygaszenie ogniska, utworzenie obszarów zapowietrzonego i zagrożonego wokół ogniska oraz przeprowadzać kontrole gospodarstw na terenie powiatu. Przy małej obsadzie lekarzy weterynarii w poszczególnych powiatach było praktycznie niemożliwe wykonanie wszystkich tych czynności jednocześnie. Dlatego utworzenie zespołów do spraw dochodzeń epizootycznych, składających się z osób mających specjalistyczną wiedzę z zakresu epizootologii weterynaryjnej, pozwoli odciążyć powiatowych lekarzy weterynarii, w szczególności w przypadku wystąpienia więcej niż jednego ogniska choroby w powiecie.

Członkami zespołów będą osoby, które wyraziły pisemną zgodę na pełnienie tej roli, które za swoją dyspozycyjność otrzymają pewną gratyfikację finansową (np. dodatki zadaniowe) oraz które w razie potrzeby są wysyłane do danego powiatu, gdzie prowadzą dochodzenie epizootyczne w imieniu i na rzecz miejscowego powiatowego lekarza weterynarii.

– **(art. 16 ustawy)** Proponuje się dodanie w ust. 1 pkt 1 lit. m w brzmieniu:

„m) prowadzenia kontroli urzędowych w ramach zwalczania chorób zakaźnych zwierząt”.

Wprowadzenie tego przepisu pozwoli na wykorzystanie lekarzy weterynarii, niebędących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, do prowadzenia masowych kontroli gospodarstw, np. w ramach nadzoru nad przestrzeganiem wymagań bioasekuracji. Pozwoli to na skrócenie czasu potrzebnego do prowadzenia kontroli. Wykonywanie tych czynności obecnie wyłącznie przez pracowników powiatowych inspektoratów weterynarii powoduje wydłużenie czasu przeprowadzania akcji kontrolnych, w szczególności w powiatach o dużej populacji zwierząt gospodarskich oraz dużej liczbie gospodarstw.

Natomiast dodanie ust. 1a–1c ma na celu spowodowanie dwóch zasadniczych zmian w funkcjonowaniu Inspekcji Weterynaryjnej:

- 1) ma pozwolić utrzymać biegłość i kwalifikacje praktyczne lekarzy weterynarii pracujących w Inspekcji Weterynaryjnej oraz
- 2) ma pozwolić odwrócić trend odchodzenia z pracy w Inspekcji Weterynaryjnej lekarzy weterynarii, specjalistów w dziedzinach bezpieczeństwa żywności oraz zwalczania chorób zakaźnych zwierząt.

Obecnie lekarze weterynarii w czasie przeznaczonym na wykonywanie działań w inspektoratach weterynarii poszczególnych szczebli nie mają możliwości wykonywania czynności praktycznych, z uwagi na dużą liczbę obowiązków związanych z zadaniami nakładanymi przez prawo zarówno polskie, jak i unijne. Możliwość wykonywania czynności praktycznych poza godzinami pracy dałaby możliwość zachowania biegłości np. w badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa, pobierania próbek od zwierząt, wykonywania sekcji zwłok itd. Jednocześnie możliwość odpłatnego, lecz ograniczonego godzinowo wyznaczenia do wykonania zadań Inspekcji pozwoli na przyznanie gratyfikacji tym osobom w przypadku wykonywania czynności poza godzinami pracy.

Dodatkowo zachęci to lekarzy weterynarii do pracy w organach Inspekcji Weterynaryjnej. Obecny poziom zarobków w IW nie sprzyja zatrudnieniu osób mających wysokie kwalifikacje zawodowe i powoduje wręcz odchodzenie lekarzy weterynarii z pracy.

Proponowana zmiana stanowi kluczową modyfikację systemu nadzoru weterynaryjnego, pozwalającą na utrzymanie zdolności do realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt i przyczyni się

zarówno do wzmocnienia zaplecza kadrowego tej Inspekcji, która obecnie boryka się z trudnościami kadrowymi, jak również wpłynie na utrzymanie biegłości zawodowej zatrudnionych lekarzy weterynarii.

Projektowana zmiana dotyczy bezpośrednio efektywności działania pracowników Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie zapobiegania i wykrywania chorób zakaźnych zwierząt, co zgodnie z ustawową definicją (art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt) wchodzi w zakres zwalczania tych chorób. Należy podkreślić również, że osiągnięcie tych celów proponuje się wyłącznie przez modyfikację przestarzałych przepisów dotyczących nadzoru weterynaryjnego, bez dodatkowych wydatków w tym zakresie ze środków budżetu państwa.

– (**art. 18 ustawy**) Organ Inspekcji Weterynaryjnej, w przypadku stwierdzenia zagrożenia epizootycznego lub zagrożenia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego lub w przypadku, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego albo dla zabezpieczenia gospodarki narodowej przed poważnymi stratami, nakazuje, w drodze decyzji administracyjnej, lekarzowi weterynarii wykonywanie czynności koniecznych do likwidacji tego zagrożenia. Jest to związane z koniecznością szybkiego i sprawnego zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, celem maksymalnego zminimalizowania strat gospodarczych oraz zabezpieczenia przed dalszym szerzeniem się choroby. Stąd nakaz wydany przez organ Inspekcji powinien zostać bezzwłocznie wykonany, a temu może sprzyjać świadomość istnienia sankcji związanych z jego niewykonaniem.

Zmiana ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt

– (**art. 45 i art. 46 ustawy**) Proponuje się modyfikację art. 45 ust. 1 przez dodanie po pkt 8f pkt 8g–8j i art. 46 ust. 3 przez dodanie po pkt 8g pkt 8h–8k w brzmieniu:

„...) nakazać odłów zwierząt łownych wraz z określeniem sposobu jego przeprowadzenia oraz postępowania z odłownionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenie;”

W chwili obecnej prowadzenie odstrzału sanitarnego w terenie zurbanizowanym jest kłopotliwe i uzasadnione byłoby wprowadzenie możliwości alternatywnego postępowania w takiej sytuacji. Wcześniejsze odłowienie zwierząt oraz możliwość

nakazania ich uśmiercenia umożliwiłoby likwidację zwierząt na terenie zurbanizowanym.

„...) nakazać podmiotom prowadzącym odłów zwierząt łownych lub wyłapywanie bezdomnych zwierząt określony sposób postępowania z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami;”

Celem proponowanej zmiany jest przyznanie organom Inspekcji Weterynaryjnej kompetencji do nakazania wykonywania w określony sposób odłowu lub wyłapywania zwierząt, tak aby zagwarantowane było bezpieczeństwo epizootyczne.

„...) nakazać poszukiwanie padłych zwierząt”

Wyeliminowanie padliny ze środowiska jest działaniem mającym na celu ograniczenie rozprzestrzeniania się danej choroby na inne zdrowe osobniki przez kontakt z zakażonym materiałem.

„...) nakazać podmiotom zajmującym się transportem zwierząt lub zwłok zwierzęcych ich transport do wskazanych miejsc;”

W przypadku chorób zakaźnych zwierząt, zagwarantowanie odpowiedniego przeprowadzenia transportu zarówno zwierząt żywych, jak i ich zwłok, jest istotnym elementem przeciwdziałania ewentualnemu rozprzestrzenieniu się danej choroby. W przypadku zagrożenia oraz wystąpienia choroby ważne jest, aby wszystkie zwierzęta wrażliwe na daną chorobę, w tym również odławiane zwierzęta wolno żyjące (dzikie), lub ich zwłoki z danego obszaru były przewożone w sposób zapewniający maksymalne zabezpieczenie przed rozwleczeniem choroby.

Ponadto proponuje się modyfikację art. 45 ust. 1 pkt 8b oraz art. 46 ust. 3 pkt 8c przez nadanie mu następującego brzmienia:

„...) nakazać zagospodarowanie w określony sposób tusz odstrzelonych lub upolowanych zwierząt łownych, zwłok tych zwierząt lub ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących od tych zwierząt, lub”

Zmiana przepisu ma na celu umożliwienie nakazania odpowiedniego zagospodarowania tusz dzików upolowanych. Obecnie przepis mówi wyłącznie o dzikach odstrzelonych.

– **(art. 47a ustawy)** proponowana zmiana wysokości ryczałtu przysługującego myśliwemu, który wykonuje odstrzał sanitarny zwierząt nakazany przez organy

Inspekcji Weterynaryjnej lub wojewodę, z wysokości 70% kwoty ryczału do 80% tej kwoty, ma na celu zwiększenie kwoty, która będzie wypłacana myśliwemu jako zwrot kosztów w formie zryczałtowanej. Dla myśliwych, którzy faktycznie wykonują odstrzał sanitarny, stanowić to będzie dodatkową motywację do szybkiej i sprawnej realizacji odstrzału sanitarnego. Pozostałe 20% kwoty ryczału powinno przysługiwać dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich albo Polskiemu Związkowi Łowieckiemu.

– (**art. 47c ustawy**) – przewiduje się zwolnienie od pracy lub wykonywania zajęć służbowych dla osoby wykonującej odstrzał sanitarny zwierząt z zachowaniem prawa do wynagrodzenia lub uposażenia. W ciągu roku kalendarzowego ten czas nie może przekroczyć 6 dni.

– (**art. 48b ustawy**) proponuje się dodanie w art. 48b po ust. 3 ustępu 3a.

Zmiana ma na celu złagodzenie skutków wydania przez powiatowego lekarza weterynarii decyzji o zakazie utrzymywania zwierząt określonego gatunku w danym gospodarstwie w przypadku, gdy rozwój sytuacji epizootycznej choroby sprawia, że okres obowiązywania zakazów, nakazów i ograniczeń może być bardzo długi, a podmiot zapewni spełnianie wymagań.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia zwalczania chorób zakaźnych zwierząt</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Rafał Romanowski – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia 24.11.2017 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Nr w Wykazie prac:</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zwiększenie skuteczności zwalczania chorób zakaźnych zwierząt poprzez wprowadzenie nowych rozwiązań w zakresie zabezpieczenia przed rozwleczeniem choroby zakaźnej zwierząt, zwalczaniem choroby zakaźnej wśród zwierząt wolno żyjących (dzikich), funkcjonowania organów Inspekcji Weterynaryjnej poprzez możliwość nakładania dodatkowych nakazów, zakazów i ograniczeń w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt, a także wprowadzenie sankcji administracyjnych za nieprzestrzeganie takich zakazów, nakazów i ograniczeń.

Wprowadzenie zmian, które umożliwią budowanie urządzeń lub budowli w pasie drogi granicznej oraz poza nim, w celu ograniczenia migracji zwierząt wolno żyjących (dzikich), w przypadku wystąpienia lub bezpośredniego zagrożenia wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt.

Konieczność wprowadzenia zmian w przepisach ustawy – Prawo łowieckie, w celu usprawnienia wykonywania polowań i odłowów zwierząt łownych, w celu utrzymania populacji zwierząt poszczególnych gatunków na odpowiednio niskim poziomie, co jest szczególnie istotne w sytuacji wystąpienia choroby zakaźnej w populacji tych zwierząt.

Konieczność zmiany ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w celu dodaniu do celów publicznych wykonania urządzeń lub budowli służących zapobieganiu lub zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Konieczność zmiany ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w celu usprawnienia pracy organów Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt.

Konieczność zmiany ustawy z dnia 11 marca 2014 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt w celu usprawnienia eliminacji chorób zakaźnych zwierząt w populacji zwierząt wolno żyjących (dzikich), w tym przede wszystkim kwestii dotyczących odłowu oraz wykonywania odstrzału sanitarnego tych zwierząt.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zmiana ustawy o ochronie granicy państwowej umożliwi wybudowanie bariery, która będzie zapobiegała migracji zwierząt wolno żyjących (dzikich), a tym samym zminimalizuje ryzyko rozprzestrzeniania się choroby na terenach przygranicznych.

Zmiana ustawy – Prawo łowieckie ma na celu zwiększenie efektywności odstrzału sanitarnego.

Zmiana ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami ma na celu rozszerzenie katalogu celów publicznych o wykonywanie urządzeń lub budowli służących zapobieganiu lub zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Zmiana ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w celu usprawnienia pracy organów Inspekcji Weterynaryjnej zoptymalizuje i zwiększy efektywność działań tych organów związanych ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt.

Zmiana ustawy z dnia 11 marca 2014 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt wprowadzi rozwiązania, które umożliwią efektywniejsze zwalczanie choroby zakaźnej w populacji zwierząt wolno żyjących (dzikich), w wyniku określenia sposobu odławiania tych zwierząt oraz umożliwienia wykonywania odstrzału sanitarnego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proponowane rozwiązania dotyczą krajowych przepisów regulujących zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, działania Inspekcji Weterynaryjnej oraz łowiectwa.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspekcja Weterynaryjna	Główny Lekarz Weterynarii wojewódzcy lekarze weterynarii		zwiększenie efektywności w zakresie wykonywania zadań związanych ze zwalczaniem chorób

	powiatowi lekarze weterynarii		zakaźnych zwierząt
Podmioty prowadzące gospodarkę łowiecką, przedsiębiorcy			obowiązki nałożone w związku z likwidacją choroby zakaźnej zwierząt
Jednostki samorządu terytorialnego			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2015r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 ^{*)}	Łącznie (0–10) ^{**)}
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Skutki finansowe realizacji postanowień wynikających z projektowanej zmiany ustawy zostaną określone w programie wieloletnim pn. „Budowa zapory zapobiegającej przemieszczaniu się dzików na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń”, w którego projekcie przewidziano skutki budżetowe na lata 2018–2022 w łącznej kwocie 190 384 tys. zł obejmujące koszty budowy zapory, jej eksploatacji i utrzymania oraz koszty dzierżawy gruntów.</p> <p>Szczegółowa kalkulacja kosztów oraz podmiotów odpowiedzialnych za wdrażanie ww. programu wieloletniego będzie przedmiotem uzgodnień w trakcie procedowania uchwały Rady Ministrów ustanawiającej ten program.</p> <p>Koszty zostały oszacowane przez zespół ekspertów, który wykonał ekspertyzę w zakresie analizy efektywności ekonomicznej budowy, eksploatacji i utrzymania ogrodzenia wzdłuż granicy z Białorusią i Ukrainą, zabezpieczającego przed migracją dzików.</p> <p>Pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej zadania nieobjęte ich zakresem czynności będą wykonywać poza godzinami pracy w ramach prac zleconych i pobierać wynagrodzenie w ramach wydatków na wynagrodzenia bezosobowe.</p> <p>Realizacja przez sądy powszechne wnoszonych do rozpoznania spraw z zakresu Prawa łowieckiego nie będzie powodowała dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.</p> <p>Koszty pracownicze związane z udzielaniem pracownikom dodatkowych 6 dni urlopu na realizację odstrzału wynikającego ze zmienianej ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczania chorób zakaźnych zwierząt będą ponoszone przez zakład pracy zatrudniający tych pracowników. Z budżetu państwa koszty nie będą rekompensowane.</p>											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Projekt będzie miał wpływ na swobodę przemieszczania się dzikich zwierząt i nie będzie miał wpływu na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwrotnej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie planuje się ewaluacji efektów.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.